

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

**V Bruseli 24. februára 2026
(OR. en)**

**2025/0101(COD)
LEX 2498**

**PE-CONS 67/1/25
REV 1**

**JAI 1940
ASILE 137
FRONT 324
CODEC 2203**

**NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY, KTORÝM SA MENÍ
NARIADENIE (EÚ) 2024/1348, POKIAĽ IDE O VYTVORENIE ZOZNAMU BEZPEČNÝCH
KRAJÍN PÔVODU NA ÚROVNI ÚNIE**

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2026/...

z 24. februára 2026,

ktorým sa mení nariadenie (EÚ) 2024/1348, pokiaľ ide o vytvorenie zoznamu bezpečných krajín pôvodu na úrovni Únie

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 78 ods. 2 písm. d),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom²,

---

¹ Stanovisko z 23. októbra 2025 (zatiaľ neuvverejnené v úradnom vestníku).

² Pozícia Európskeho parlamentu z 10. februára 2026 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 23. februára 2026.

keďže:

- (1) Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1348³ sa v prípade, že žiadateľ pochádza z bezpečnej krajiny pôvodu, uplatňujú osobitné pravidlá. Musí sa predovšetkým urýchliť preskúmanie žiadosti a, ak žiadateľ ešte nemá povolenie na vstup na územie členského štátu, členský štát môže posúdiť žiadosť vo veci samej v konaní na hraniciach.

---

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1348 zo 14. mája 2024, ktorým sa stanovuje spoločné konanie o medzinárodnej ochrane v Únii a zrušuje smernica 2013/32/EÚ (Ú. v. EÚ L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (2) V nariadení (EÚ) 2024/1348 sa stanovuje možnosť označiť tretie krajiny ako bezpečné krajiny pôvodu na úrovni Únie v súlade s podmienkami stanovenými v uvedenom nariadení. Je potrebné posilniť uplatňovanie konceptu bezpečnej krajiny pôvodu ako základného nástroja na podporu rýchleho preskúmania žiadostí, ktoré sú pravdepodobne neopodstatnené, a to označením tretích krajín ako bezpečných krajín pôvodu. Zároveň je potrebné riešiť niektoré existujúce rozdiely medzi vnútroštátnymi zoznamami členských štátov týkajúcich sa bezpečných krajín pôvodu. Preto by sa mal vytvoriť zoznam bezpečných krajín pôvodu na úrovni Únie. Hoci majú členské štáty naďalej právo uplatňovať alebo zaviesť právne predpisy, ktoré umožňujú vnútroštátne označenie tretích krajín ako bezpečné krajiny pôvodu iných, než sú krajiny, ktoré sú takto označené na úrovni Únie, takýmto spoločným označením na úrovni Únie by sa malo zabezpečiť, aby v prípade žiadateľov, ktorých krajiny pôvodu sú označené ako bezpečné krajiny pôvodu, všetky členské štáty uplatňovali koncept bezpečnej krajiny pôvodu jednotným spôsobom.

- (3) Skutočnosť, že tretia krajina sa považuje za bezpečnú krajinu pôvodu, či už na úrovni Únie, alebo na vnútroštátnej úrovni, nemôže predstavovať absolútnu záruku bezpečnosti pre štátnych príslušníkov tejto krajiny, dokonca ani pre tých, ktorí nepatria do kategórie osôb, ktorým sa udelí výnimka pri označení uvedenej krajiny ako bezpečnej krajiny pôvodu, a preto nezbavuje povinnosti vykonať individuálne posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu. Pri posudzovaní, či by sa tretia krajina mala označiť ako bezpečná krajina pôvodu, sa môžu vzhľadom na jeho podstatu brať do úvahy len všeobecné občianske, právne a politické pomery v tejto krajine a to, či pôvodcovia prenasledovania, mučenia alebo neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania podliehajú v praxi trestom v prípade, ak sa v tejto krajine preukáže, že zaň nesú zodpovednosť. Členské štáty môžu uplatniť koncept bezpečnej krajiny pôvodu len vtedy, keď žiadateľ nemôže v rámci individuálneho posúdenia uviesť skutočnosti, ktoré odôvodňujú, prečo sa na neho nevzťahuje koncept bezpečnej krajiny pôvodu, a za predpokladu, že žiadateľ je štátnym príslušníkom danej krajiny alebo za predpokladu, že je osobou bez štátnej príslušnosti a v minulosti mal v danej krajine obvyklý pobyt. Uplatňovaním konceptu bezpečnej krajiny pôvodu v rámci individuálneho posúdenia nie je dotknutá skutočnosť, že niektoré kategórie žiadateľov sa v tretích krajinách označených ako bezpečné krajiny pôvodu môžu nachádzať v osobitnej situácii, a preto môžu mať opodstatnené obavy z prenasledovania alebo môžu čeliť reálnemu riziku utrpenia vážneho bezprávia.

- (4) Pri posudzovaní toho, či by tretia krajina mala byť označená ako bezpečná krajina pôvodu, sa vychádza z celého radu relevantných a dostupných zdrojov informácií vrátane informácií od členských štátov, Agentúry Európskej únie pre azyl (ďalej len „agentúra pre azyl“) zriadenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/2303⁴, Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, Vysokého komisára OSN pre utečencov a iných relevantných medzinárodných organizácií. Pri posudzovaní sa v súlade s nariadením (EÚ) 2024/1348 zohľadňuje aj spoločná analýza informácií o krajine pôvodu uvedená v článku 11 nariadenia (EÚ) 2021/2303, ak je k dispozícii. Na základe rôznych takýchto zdrojov informácií sú viaceré tretie krajiny považované za spĺňajúce podmienky ako bezpečné krajiny pôvodu.

---

⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/2303 z 15. decembra 2021 o Agentúre Európskej únie pre azyl a o zrušení nariadenia (EÚ) č. 439/2010 (Ú. v. EÚ L 468, 30.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

- (5) Označenie tretej krajiny ako bezpečnej krajiny pôvodu podľa článku 62 nariadenia (EÚ) 2024/1348 je založené na informáciách zo spoľahlivých, oficiálnych a riadne odôvodnených relevantných a dostupných zdrojov. Okrem toho, toto označenie odráža všeobecnú situáciu v danej krajine a nie je ovplyvnené okolnosťami jednotlivých žiadateľov, ktoré možno posudzovať len na účely určenia, či by sa koncept bezpečnej krajiny pôvodu mal v konkrétnom prípade výnimočne neuplatniť. V kontexte vnútroštátneho súdneho preskúmania by preto hlavným účelom daného posúdenia mali byť podrobné dôkazy týkajúce sa individuálnej situácie žiadateľov, ktoré odôvodňujú uplatniteľnosť konceptu bezpečnej krajiny pôvodu. Právomoc rozhodovať o akýchkoľvek pochybnostiach o platnosti označenia tretej krajiny ako bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie má v súlade so zmluvami Súdny dvor Európskej únie.

- (6) Pokiaľ ide o krajinu, ktorej bol udelený štatút kandidátskej krajiny na pristúpenie k Únii (ďalej len „kandidátska krajina“), v Zmluve o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) sa stanovujú podmienky a zásady, ktoré musí spĺňať každá krajina, ktorá sa chce stať členským štátom. Uvedené podmienky a zásady boli stanovené na zasadnutí Európskej rady v Kodani v roku 1993 (ďalej len „Kodanské kritéria“) a posilnené na zasadnutí Európskej rady v Madride v roku 1995. Kodanskými kritériami sú: stabilné inštitúcie zaručujúce demokraciu, právny štát, ľudské práva, ako aj rešpektovanie a ochranu menšín, fungujúca trhovacia ekonomika a schopnosť zvládnuť konkurenčný tlak a trhové sily v rámci Únie, a schopnosť prevziať záväzky vyplývajúce z členstva v Únii vrátane schopnosti účinne vykonávať pravidlá, normy a politiky, ktoré tvoria súbor právnych predpisov Únie, a dodržiavanie cieľov politickej, hospodárskej a menovej únie.

- (7) Európska rada udeľuje krajine štatút kandidátskej krajiny prostredníctvom jej jednomyseľného rozhodnutia na základe stanoviska Komisie vypracovaného na základe žiadosti krajiny o členstvo v Únii . Pokiaľ ide najmä o politické kritériá členstva v Únii, kandidátske krajiny boli označené za krajiny, ktoré pokročili smerom k dosiahnutiu stability inštitúcií zaručujúcich demokraciu, právny štát, ľudské práva a rešpektovanie a ochranu menšín. Preto možno dospieť k záveru, že tie tretie krajiny, ktorým bol udelený štatút kandidátskej krajiny, by sa mali považovať za bezpečné krajiny pôvodu v zmysle nariadenia (EÚ) 2024/1348, a preto by sa mali označiť ako bezpečné krajiny pôvodu na úrovni Únie. Týmito označeniami nie sú dotknuté žiadne budúce rozhodnutia, ktoré má prijať Európska rada alebo Rada o prijatí kandidátskych krajín do Únie. Treba však náležite zohľadniť skutočnosť, že situácia v kandidátskej krajine by sa mohla zmeniť do takej miery, že označenie danej krajiny ako bezpečnej krajiny pôvodu by sa už nemalo uplatňovať. V tomto nariadení by sa preto malo stanoviť, že označenie tretej krajiny, ktorej bol udelený štatút kandidátskej krajiny, ako bezpečnej krajiny pôvodu by sa už nemalo uplatňovať, keď platí ktorákoľvek z týchto okolností: existuje vážne ohrozenie života civilnej osoby alebo osoby z dôvodu všeobecného násillia v situáciách medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu v tretej krajine; vzhľadom na konanie tretej krajiny, ktoré má vplyv na základné práva a slobody, ktoré sú relevantné pre označenie ako bezpečnej krajiny pôvodu, boli prijaté reštriktívne opatrenia v zmysle hlavy IV piatej časti Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) alebo miera uznania žiadostí žiadateľov z danej tretej krajiny v celej Únii je vyššia ako 20 % celkového počtu rozhodnutí týkajúcich sa danej tretej krajiny vydaných rozhodujúcim orgánom. Členské štáty by nemali uplatňovať koncept bezpečnej krajiny pôvodu pri žiadateľoch z kandidátskej krajiny počas obdobia, v ktorom pretrvávajú okolnosti stanovené v tomto nariadení.

- (8) Pri posudzovaní, či v kandidátskej krajine existuje vážne ohrozenie života civilnej osoby alebo osoby z dôvodu všeobecného násilia v situáciách medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu, by sa mala zohľadniť široká škála relevantných zdrojov informácií vrátane informácií od akejkoľvek relevantnej inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry Únie alebo medzinárodnej organizácie. Predovšetkým by sa malo zohľadniť, či Európska rada alebo Rada uznala existenciu situácie medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu v dotknutej kandidátskej krajine vrátane toho, či sa v dôsledku existencie situácie ozbrojeného konfliktu prijalo rozhodnutie Rady podľa článku 5 smernice Rady 2001/55/ES⁵. Podobne pri posudzovaní toho, či sa vážne ohrozenie života civilnej osoby alebo osoby z dôvodu všeobecného násilia v situáciách medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu v kandidátskej krajine skončilo, by sa mala zohľadniť skutočnosť, že Európska rada alebo Rada uznali, že príslušné okolnosti zanikli, vrátane prípadov, keď sa v dôsledku ukončenia situácie ozbrojeného konfliktu prijalo rozhodnutie Rady podľa článku 6 smernice 2001/55/ES.

---

⁵ Smernica Rady 2001/55/ES z 20. júla 2001 o minimálnych štandardoch na poskytovanie dočasnej ochrany v prípade hromadného prílevu vysídlených osôb a o opatreniach na podporu rovnováhy úsilia medzi členskými štátmi pri prijímaní takýchto osôb a znášaní z toho vyplývajúcich dôsledkov (Ú. v. ES L 212, 7.8.2001, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>).

- (9) Je nevyhnutné, aby sa označenie kandidátskych krajín ako bezpečných krajín pôvodu uplatňovalo jednotne vo všetkých členských štátoch, a to aj pokiaľ ide o okolnosti stanovené v tomto nariadení, za ktorých by sa tieto krajiny mali prestať považovať za bezpečné krajiny pôvodu. S cieľom uľahčiť jednotné vykonávanie tohto nariadenia a poskytnúť právnu istotu by Komisia mala neustále monitorovať situáciu v kandidátskych krajinách a informovať členské štáty, Európsky parlament a Radu, ak na základe dostupných informácií v niektorej z týchto krajín nastane alebo prestane platiť niektorá z uvedených okolností, pričom takéto informácie okamžite a verejne sprístupní uverejnením oznámenia v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie*. Vzhľadom na možné dôsledky pre vonkajšie vzťahy Únie a členské štáty by Komisia nemala informovať členské štáty a Európsky parlament o skutočnosti, že existuje vážne ohrozenie života civilnej osoby alebo osoby z dôvodu všeobecného násillia v situácii medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu v kandidátskej krajine bez predchádzajúceho súhlasu Rady. Komisia by preto mala pred informovaním členských štátov a Európskeho parlamentu o akomkoľvek vážnom ohrození z dôvodu všeobecného násillia v situácii medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu v kandidátskej krajine informovať Radu, ktorá by mala poskytnúť predchádzajúci súhlas.

- (10) Pokiaľ ide o Kosovo*, podľa informácií agentúry pre azyl ho v súčasnosti označuje ako bezpečnú krajinu pôvodu na vnútroštátnej úrovni 16 členských štátov a miera uznaných žiadostí žiadateľov z Kosova v celej Únii bola v roku 2024 na úrovni 5 %. Kosovo je potenciálnym kandidátom na členstvo v Únii. Jeho ústava zahŕňa hlavné medzinárodné nástroje v oblasti ľudských práv. Kosovo je pluralitná parlamentná zastupiteľská demokracia s rozdelením moci medzi zákonodarné, výkonné a súdne orgány a príslušný právny rámec je v súlade s európskymi normami. Jeho právny rámec vo všeobecnosti zaručuje ochranu základných práv a je v súlade s európskymi normami. Neexistujú žiadne náznaky vyhostovania, odsunu alebo vydávania občanov Kosova do krajín, v ktorých im hrozí, že budú vystavení trestu smrti, mučeniu, prenasledovaniu alebo inému neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu. V Kosove neexistuje žiadne riziko vážneho bezprávia v zmysle článku 15 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1347⁶. Vo vnútroštátnom práve nie je trest smrti a orgány Kosova sa zaviazali predchádzať mučeniu a zlému zaobchádzaniu. V Kosove neprebíha žiadny ozbrojený konflikt, a preto neexistuje žiadna hrozba z dôvodu všeobecného násillia v situáciách medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu. V Kosove nedochádza k prenasledovaniu v zmysle článku 9 nariadenia (EÚ) 2024/1347.

---

* Týmto označením nie sú dotknuté pozície k štatútu a označenie je v súlade s rezolúciou BR OSN č. 1244/1999 a so stanoviskom Medzinárodného súdneho dvora k vyhláseniu nezávislosti Kosova.

⁶ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1347 zo 14. mája 2024 o normách pre podmienky, ktoré musia spĺňať štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti na priznanie postavenia osôb s udelenou medzinárodnou ochranou, pre jednotné postavenie utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a pre obsah poskytovanej ochrany, ktorým sa mení smernica Rady 2003/109/ES a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ (Ú. v. EÚ L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

- (11) Pokiaľ ide o Bangladéš, podľa informácií agentúry pre azyl ho v súčasnosti označuje ako bezpečnú krajinu pôvodu na vnútroštátnej úrovni šesť členských štátov a miera uznaných žiadostí žiadateľov z Bangladéša v celej Únii bola v roku 2024 na úrovni 4 %. Táto krajina ratifikovala niektoré medzinárodné nástroje v oblasti ľudských práv. Ide o parlamentnú republiku, ktorá sa riadi ústavou a je v nej stanovené rozdelenie moci medzi výkonnú a súdnu moc. Neexistujú žiadne náznaky vyhost'ovania, odsunu alebo vydávania občanov Bangladéša do krajín, v ktorých im hrozí, že budú vystavení trestu smrti, mučeniu, prenasledovaniu alebo inému neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu.
- Vo všeobecnosti neexistuje reálne riziko vážneho bezprávia v zmysle článku 15 nariadenia (EÚ) 2024/1347. Hoci Bangladéš naďalej uplatňuje trest smrti a nepodpísal Druhý opčný protokol k Medzinárodnému paktu o občianskych a politických právach, ktorý má za cieľ zrušenie trestu smrti, rozsudky smrti sa vykonávajú len zriedkavo. Bangladéš ratifikoval Dohovor proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu. Neprebíha v ňom žiadny ozbrojený konflikt, a preto neexistuje žiadna hrozba z dôvodu všeobecného násillia v situáciách medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu. Vo všeobecnosti v tejto krajine nedochádza k prenasledovaniu v zmysle článku 9 nariadenia (EÚ) 2024/1347.

- (12) Pokiaľ ide o Kolumbiu, podľa informácií agentúry pre azyl ju v súčasnosti neoznačuje ako bezpečnú krajinu pôvodu na vnútroštátnej úrovni žiadny členský štát a miera uznaných žiadostí žiadateľov z Kolumbie v celej Únii bola v roku 2024 na úrovni 5 %. Táto krajina ratifikovala hlavné medzinárodné nástroje v oblasti ľudských práv. Ústava z roku 1991 a následná judikatúra ústavného súdu poskytujú silné záruky ľudských práv. Kolumbia je federatívna republika s demokratickým zastupiteľským politickým systémom a rozdelením moci medzi výkonnú, zákonodarnú a súdnu moc. Neexistujú žiadne náznaky rozšíreného vyhost'ovania, odsunu alebo vydávania občanov Kolumbie do krajín, v ktorých im hrozí, že budú vystavení trestu smrti, mučeniu, prenasledovaniu alebo inému neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu. V Kolumbii vo všeobecnosti neexistuje riziko vážneho bezprávia v zmysle článku 15 nariadenia (EÚ) 2024/1347, s výnimkou špecifických vidieckych oblastí bez integrálnej prítomnosti štátu. Kolumbijská ústava zakazuje trest smrti. Jej právny rámec zakazujúci mučenie a neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie je v súlade s medzinárodnými normami. Nedochádza k všeobecnému ohrozeniu z dôvodu všeobecného násillia v situáciách medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu. Vo všeobecnosti v tejto krajine nedochádza k prenasledovaniu v zmysle článku 9 nariadenia (EÚ) 2024/1347.

- (13) Pokiaľ ide o Egypt, podľa informácií agentúry pre azyl ho v súčasnosti označuje ako bezpečnú krajinu pôvodu na vnútroštátnej úrovni šesť členských štátov a miera uznaných žiadostí žiadateľov z Egypta v celej Únii bola v roku 2024 na úrovni 4 %. Táto krajina ratifikovala hlavné medzinárodné nástroje v oblasti ľudských práv. Egypt je republika, v ktorej prezident plní funkciu hlavy štátu aj hlavy výkonnej moci. Neexistujú žiadne náznaky vyhostovania, odsunu alebo vydávania občanov Egypta do krajín, v ktorých im hrozí, že budú vystavení trestu smrti, mučeniu, prenasledovaniu alebo inému neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu. Vo všeobecnosti neexistuje reálne riziko vážneho bezprávia v zmysle článku 15 nariadenia (EÚ) 2024/1347. Hoci v Egypte podľa jeho trestného zákonníka a vojenských zákonov stále existuje trest smrti, Egypt ratifikoval Dohovor proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu. Egypt vo svojej národnej stratégii v oblasti ľudských práv vyhlásil, že zamýšľa reformovať zákon o väzbe, zlepšiť podmienky pozbavenia osobnej slobody, obmedziť počet trestných činov trestaných smrťou a posilniť kultúru ľudských práv vo všetkých vládnych inštitúciách. Je potrebné účinné vykonávanie, pričom doteraz dosiahnutý pokrok sa týkal oblasti inštitúcií. V Egypte neprebíha žiadny ozbrojený konflikt, a preto neexistuje žiadna hrozba z dôvodu všeobecného násillia v situáciách medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu. Vo všeobecnosti v tejto krajine nedochádza k prenasledovaniu v zmysle článku 9 nariadenia (EÚ) 2024/1347.

- (14) Pokiaľ ide o Indiu, podľa informácií agentúry pre azyl ju v súčasnosti označuje ako bezpečnú krajinu pôvodu na vnútroštátnej úrovni deväť členských štátov a miera uznaných žiadostí žiadateľov z Indie v celej Únii bola v roku 2024 na úrovni 2 %. Táto krajina ratifikovala hlavné medzinárodné nástroje v oblasti ľudských práv. India je republika s ústavným zriadením a parlamentnou demokraciou. Neexistujú žiadne náznaky vyhostovania, odsunu alebo vydávania občanov Indie do krajín, v ktorých im hrozí, že budú vystavení trestu smrti, mučeniu, prenasledovaniu alebo inému neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu. Vo všeobecnosti neexistuje reálne riziko vážneho bezprávia v zmysle článku 15 nariadenia (EÚ) 2024/1347. India naďalej uplatňuje trest smrti vo svojom trestnom práve a nepodpísala Druhý opčný protokol k Medzinárodnému paktu o občianskych a politických právach, ktorý má za cieľ zrušenie trestu smrti, trest smrti sa však v praxi od roku 2020 neuplatňuje. India podpísala Dohovor proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu. V Indii neprebíha žiadny ozbrojený konflikt, a preto neexistuje žiadna hrozba z dôvodu všeobecného násillia v situáciách medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu. Vo všeobecnosti v tejto krajine nedochádza k prenasledovaniu v zmysle článku 9 nariadenia (EÚ) 2024/1347.

- (15) Pokiaľ ide o Maroko, podľa informácií agentúry pre azyl ho v súčasnosti označuje ako bezpečnú krajinu pôvodu na vnútroštátnej úrovni 11 členských štátov a miera uznaných žiadostí žiadateľov z Maroka v celej Únii bola v roku 2024 na úrovni 4 %. Táto krajina ratifikovala hlavné medzinárodné nástroje v oblasti ľudských práv. Maroko je parlamentná monarchia. Neexistujú žiadne náznaky vyhostovania, odsunu alebo vydávania občanov Maroka do krajín, v ktorých im hrozí, že budú vystavení trestu smrti, mučeniu, prenasledovaniu alebo inému neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu.
- Vo všeobecnosti neexistuje reálne riziko vážneho bezprávia v zmysle článku 15 nariadenia (EÚ) 2024/1347. Maroko dodržiava moratórium na uplatňovanie trestu smrti od roku 1993, hoci trest smrti je v jeho trestnom práve zachovaný a neratifikovalo Druhý opčný protokol k Medzinárodnému paktu o občianskych a politických právach, ktorý má za cieľ zrušenie trestu smrti. Maroko ratifikovalo Dohovor proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu. V Maroku neprebíha žiadny ozbrojený konflikt, a preto neexistuje žiadna hrozba z dôvodu všeobecného násillia v situáciách medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu. Vo všeobecnosti v tejto krajine nedochádza k prenasledovaniu v zmysle článku 9 nariadenia (EÚ) 2024/1347.

- (16) Pokiaľ ide o Tunisko, podľa informácií agentúry pre azyl ho v súčasnosti označuje ako bezpečnú krajinu pôvodu na vnútroštátnej úrovni 10 členských štátov a miera uznaných žiadostí žiadateľov z Tuniska v celej Únii bola v roku 2024 na úrovni 4 %. Táto krajina ratifikovala hlavné medzinárodné nástroje v oblasti ľudských práv. Ústavou z roku 2022 sa zavádza prezidentský systém. Neexistujú žiadne náznaky vyhost'ovania, odsunu alebo vydávania občanov Tuniska do krajín, v ktorých im hrozí, že budú vystavení trestu smrti, mučeniu, prenasledovaniu alebo inému neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu. Vo všeobecnosti neexistuje reálne riziko vážneho bezprávia v zmysle článku 15 nariadenia (EÚ) 2024/1347. Hoci Tunisko zachovalo trest smrti vo svojom trestnom práve a neratifikovalo Druhý opčný protokol k Medzinárodnému paktu o občianskych a politických právach, ktorý má za cieľ zrušenie trestu smrti, od roku 1991 dodržiava moratórium na uplatňovanie trestu smrti. Tunisko ratifikovalo Dohovor proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu. V Tunisku neprebíha žiadny ozbrojený konflikt, a preto neexistuje žiadna hrozba z dôvodu všeobecného násillia v situáciách medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu. Vo všeobecnosti v tejto krajine nedochádza k prenasledovaniu v zmysle článku 9 nariadenia (EÚ) 2024/1347.

- (17) V súlade s nariadením (EÚ) 2024/1348 možno tretiu krajinu označiť ako bezpečnú krajinu pôvodu len vtedy, ak na základe právneho stavu, uplatňovania práva v rámci demokratického systému a všeobecných politických okolností možno preukázať, že v nej nedochádza k prenasledovaniu v zmysle vymedzenia v článku 9 nariadenia (EÚ) 2024/1347 a nehrozí reálne riziko vážneho bezprávia v zmysle vymedzenia v článku 15 uvedeného nariadenia.
- (18) Vzhľadom na to, že v Bangladéši, Kolumbii, Egypte, Indii, Maroku a Tunisku, ako aj v Kosove, ktoré je potenciálnym kandidátom na členstvo v Únii, vo všeobecnosti neexistuje riziko prenasledovania alebo vážneho bezprávia v zmysle nariadenia (EÚ) 2024/1347, ako to vyplýva aj z veľmi nízkej miery uznaných žiadostí z uvedených krajín, malo by sa dospieť k záveru, že tieto krajiny spĺňajú kritériá na to, aby boli považované za bezpečné krajiny pôvodu v zmysle nariadenia (EÚ) 2024/1348, a že uvedené krajiny by mali byť označené ako bezpečné krajiny pôvodu na úrovni Únie. Tým nie je dotknutá možnosť členských štátov, aby označili iné tretie krajiny ako bezpečné krajiny pôvodu na vnútroštátnej úrovni, ani prípadné budúce označenie ďalších tretích krajín, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v nariadení (EÚ) 2024/1348, ako bezpečných krajín pôvodu na úrovni Únie prostredníctvom budúcich zmien uvedeného nariadenia. Komisia by mala bezodkladne zvážiť každú žiadosť členského štátu, aby posúdila, či by sa ako bezpečné krajiny pôvodu na úrovni Únie mohli označiť ďalšie tretie krajiny, pričom okrem iného zohľadní nízku mieru uznaných žiadostí pre žiadateľov z týchto krajín v celej Únii.

- (19) Označenie krajín ako bezpečných krajín pôvodu na úrovni Únie sa nedotýka pravidla stanoveného v nariadení (EÚ) 2024/1348, podľa ktorého môžu členské štáty uplatniť koncept bezpečnej krajiny pôvodu len v prípade, že žiadatelia nemôžu v rámci individuálneho posúdenia preukázať existenciu skutočností, ktoré by odôvodňovali, prečo sa na nich koncept bezpečnej krajiny pôvodu nevzťahuje. V tejto súvislosti by sa osobitná pozornosť mala venovať žiadateľom, ktorí sa v týchto krajinách nachádzajú v osobitnej situácii, ako sú napríklad LGBTIQ osoby, obeť rodovo podmieneného násillia, obhajcovia ľudských práv, náboženské menšiny a novinári.

- (20) Významné zmeny v tretej krajine označenej ako bezpečná tretia krajina alebo ako bezpečná krajina pôvodu na úrovni Únie môžu neprimerane ovplyvniť konkrétne oblasti alebo skupiny osôb v danej krajine, čo vedie k odlišným potrebám ochrany určitých žiadateľov z danej krajiny a k potrebe zabezpečiť procesné záruky týchto žiadateľov. Nariadením (EÚ) 2024/1348 sa zavádza možnosť označiť tretiu krajinu ako bezpečnú tretiu krajinu alebo bezpečnú krajinu pôvodu s výnimkami týkajúcimi sa určitých častí územia tejto tretej krajiny alebo jasne identifikovateľných kategórií osôb. V nariadení (EÚ) 2024/1348 sa takisto stanovuje, že Komisia má pozastaviť označenie tretej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny alebo ako bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie prostredníctvom delegovaného aktu, ak dôjde k významnému zhoršeniu situácie v danej krajine. S cieľom riešiť situáciu, keď tretia krajina označená ako bezpečná tretia krajina alebo ako bezpečná krajina pôvodu na úrovni Únie už nespĺňa hmotnoprávne podmienky takéhoto označenia stanovené v nariadení (EÚ) 2024/1348 na celom svojom území alebo pre jasne identifikovateľné kategórie osôb v danej krajine, by Komisia mala byť splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ s cieľom čiastočne pozastaviť označenie uvedenej krajiny pre určité časti jej územia alebo jasne identifikovateľné kategórie osôb v uvedenej krajine na obdobie šiestich mesiacov, ak je to potrebné, vhodné a primerané vzhľadom na významné zmeny v tejto krajine, ktoré majú vplyv na túto časť jej územia alebo danú kategóriu osôb.

Okrem toho by Komisia mala do troch mesiacov od prijatia delegovaného aktu, ktorým sa stanovuje čiastočné pozastavenie označenia tretej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny alebo bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie, predložiť legislatívny návrh na vypustenie tých častí jej územia alebo daných kategórií osôb, na ktoré sa pozastavenie vzťahuje, z rozsahu pôsobnosti označenia danej tretej krajiny. Ak členský štát následne oznámi Komisii, že sa na základe odôvodneného posúdenia domnieva, že po zmenách situácie v danej tretej krajine táto krajina opäť spĺňa podmienky stanovené v nariadení (EÚ) 2024/1348, pokiaľ ide o krajinu ako celok alebo určité časti jej územia alebo jasne identifikovateľné kategórie osôb v danej tretej krajine, by Komisia mala navrhnúť zodpovedajúcu zmenu označenia danej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny alebo ako bezpečnej krajiny pôvodu.

- (21) Vzhľadom na to, že migračná situácia sa môže rýchlo zmeniť a že existuje zvýšený tlak vyplývajúci z príchodov zmiešaných migračných tokov s vysokým podielom osôb s nízkymi šancami na získanie medzinárodnej ochrany, mali by mať členské štáty možnosť uplatniť článok 42 ods. 1 písm. j) a článok 42 ods. 3 písm. e) nariadenia (EÚ) 2024/1348 od skoršieho dátumu, než je všeobecný dátum začatia uplatňovania uvedeného nariadenia s cieľom urýchliť posúdenie žiadostí, a to za predpokladu, že členské štáty transponovali relevantné ustanovenia a implementovali osobitné postupy stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ⁷. To by im umožnilo rýchlo a pružne reagovať na zmeny migračných tokov. Vzhľadom na to, že žiadosti takýchto žiadateľov sú pravdepodobne neopodstatnené, ich rýchle vybavenie v zrýchlenom konaní alebo konaní na hraniciach by umožnilo azylovým a migračným orgánom účinnejšie posudzovať riadne žiadosti, rýchlejšie prijímať rozhodnutia, a tým prispieť k lepšiemu a dôveryhodnejšiemu fungovaniu azylovej politiky a politiky návratu pri plnom dodržiavaní základných práv.

---

⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 29.6.2013, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/32/oj>).

- (22) V záujme ďalšieho zohľadnenia zložitých a aktuálnych situácií v tretích krajinách, ktoré nie sú označené ako bezpečné tretie krajiny alebo bezpečné krajiny pôvodu na úrovni Únie, by členské štáty mali mať pri uplatňovaní alebo zavádzaní právnych predpisov, ktoré umožňujú vnútroštátne označenie takýchto krajín, možnosť urobiť tak s vyňatím určitých častí územia takýchto krajín alebo jasne identifikovateľných kategórií osôb pred začatím uplatňovania nariadenia (EÚ) 2024/1348.
- (23) Keďže ciele tohto nariadenia, a to vytvorenie spoločného zoznamu bezpečných krajín pôvodu na úrovni Únie a urýchlenie uplatňovania určitých ustanovení nariadenia (EÚ) 2024/1348, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale možno ho dosiahnuť len na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (24) V súlade s článkom 3 a článkom 4a ods. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, Írsko listom z 22. júla 2025 oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.

- (25) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (26) Týmto nariadením sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady, ktoré sa uznávajú najmä v Charte základných práv Európskej únie.
- (27) Vzhľadom na to, že nariadenie (EÚ) 2024/1348 sa začne uplatňovať 12. júna 2026a z dôvodu čo najrýchlejšieho zabezpečenia právnej istoty by toto nariadenie malo nadobudnúť účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení.
- (28) Nariadenie (EÚ) 2024/1348 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (EÚ) 2024/1348 sa mení takto:

1. V článku 60 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 74, pokiaľ ide o úplné alebo čiastočné pozastavenie označenia tretej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny na úrovni Únie, a to na základe podmienok stanovených v článku 63.“

2. V článku 61 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Tretie krajiny možno označiť ako bezpečné krajiny pôvodu v súlade s týmto nariadením len vtedy, ak na základe právneho stavu, uplatňovania práva v rámci demokratického systému a všeobecných politických okolností možno preukázať, že v nich nedochádza k prenasledovaniu v zmysle vymedzenia v článku 9 nariadenia (EÚ) 2024/1347 ani v nich neexistuje reálne riziko vážneho bezprávia v zmysle vymedzenia v článku 15 uvedeného nariadenia.“

3. Článok 62 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Tretie krajiny možno označiť ako bezpečné krajiny pôvodu na úrovni Únie, a to v súlade s podmienkami stanovenými v článku 61 a tomto článku.“;

b) za odsek 1 sa vkladajú tieto odseky:

„1a. Tretie krajiny uvedené v prílohe II k tomuto nariadeniu sú označené ako bezpečné krajiny pôvodu na úrovni Únie.

1b. Tretia krajina, ktorej bol udelený štatút kandidátskeho štátu na pristúpenie k Únii, je tiež označená ako bezpečná krajina pôvodu na úrovni Únie, pokiaľ nenastane jedna alebo viaceré z týchto okolností:

- a) existuje vážne ohrozenie života civilnej osoby alebo osoby z dôvodu všeobecného násillia v situáciách medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu v danej tretej krajine;
- b) vzhľadom na konanie danej tretej krajiny, ktoré má vplyv na základné práva a slobody, ktoré sú relevantné pre kritériá označenia tretej krajiny ako bezpečnej krajiny pôvodu, ako sa uvádza v článku 61 tohto nariadenia, boli prijaté reštriktívne opatrenia v zmysle hlavy IV piatej časti ZFEÚ;

- c) podiel rozhodnutí rozhodujúceho orgánu o udelení medzinárodnej ochrany žiadateľom z danej tretej krajiny – buď jej štátnym príslušníkom, alebo v prípade osôb bez štátnej príslušnosti osobám, ktoré mali v minulosti obvyklý pobyt v danej krajine – je podľa posledných dostupných ročných priemerných údajov Eurostatu za celú Úniu vyšší ako 20 % z celkového počtu rozhodnutí týkajúcich sa danej tretej krajiny vydaných rozhodujúcim orgánom.

Ak nastane alebo prestane platiť niektorá z okolností uvedených v prvom pododseku písm. a) až c), Komisia o tom ihneď informuje členské štáty, Európsky parlament a Radu. V prípade písmena a) tohto odseku musí Komisia pred informovaním členských štátov a Európskeho parlamentu získať predchádzajúci súhlas Rady.“;

- c) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 74, pokiaľ ide o úplné alebo čiastočné pozastavenie označenia tretej krajiny ako bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie, a to na základe podmienok stanovených v článku 63.“

4. Článok 63 sa nahrádza takto:

„Článok 63

Pozastavenie a zrušenie označenia tretej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny alebo ako bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie

1. V prípade významných zmien situácie v tretej krajine, ktorá je označená ako bezpečná tretia krajina alebo ako bezpečná krajina pôvodu na úrovni Únie, Komisia vykoná odôvodnené posúdenie, či uvedená tretia krajina spĺňa podmienky stanovené v článku 59 alebo 61, a ak sa Komisia domnieva, že tieto podmienky už nie sú úplne alebo čiastočne splnené, uplatnia sa tieto ustanovenia:

- a) ak v súvislosti s určitými časťami územia tretej krajiny alebo jasne identifikovateľnými kategóriami osôb v danej tretej krajine už nie sú splnené podmienky stanovené v článku 59 alebo 61, Komisia prijme delegovaný akt v súlade s článkom 74 s cieľom čiastočne pozastaviť označenie danej tretej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny alebo ako bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie pre tieto časti danej tretej krajiny alebo pre uvedené kategórie osôb na obdobie šiestich mesiacov;

- b) ak podmienky stanovené v článku 59 alebo 61 už nie sú splnené v súvislosti s treťou krajinou ako celkom, Komisia prijme delegovaný akt v súlade s článkom 74 s cieľom úplne pozastaviť označenie danej tretej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny alebo ako bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie na obdobie šiestich mesiacov.
- 2. Komisia priebežne preskúmava situáciu v tretej krajine uvedenej v odseku 1, pričom zohľadní aj informácie poskytnuté členskými štátmi a agentúrou pre azyl o následných zmenách situácie v danej tretej krajine.
  - 3. Ak Komisia prijala delegovaný akt v súlade s odsekom 1 písm. a) alebo b), ktorým sa pozastavuje označenie tretej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny alebo bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie pre všetky alebo určité časti územia danej tretej krajiny alebo pre všetky alebo pre jasne identifikovateľné kategórie osôb v danej tretej krajine, do troch mesiacov od dátumu prijatia uvedeného delegovaného aktu predloží v súlade s riadnym legislatívnym postupom návrh s cieľom:
    - a) zmeniť označenie danej tretej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny alebo bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie s cieľom stanoviť výnimky z označenia pre určité časti územia alebo pre jasne identifikovateľné kategórie osôb, na ktoré sa vzťahuje delegovaný akt prijatý podľa odseku 1 písm. a); alebo

- b) zrušiť označenie danej tretej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny alebo ako bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie.
4. Ak Komisia nepredloží návrh uvedený v odseku 3 do troch mesiacov od prijatia delegovaného aktu uvedeného v odseku 1, delegovaný akt stráca účinnosť.
Ak Komisia predloží takýto návrh do troch mesiacov od prijatia delegovaného aktu uvedeného v odseku 1, Komisia je splnomocnená na základe odôvodneného posúdenia predĺžiť platnosť uvedeného delegovaného aktu o obdobie šiestich mesiacov s možnosťou ešte jedenkrát obnoviť toto predĺženie.
5. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, ak sa návrh predložený Komisiou na zrušenie alebo zmenu označenia tretej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny alebo bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie neprijme do 15 mesiacov od predloženia návrhu Komisiou, úplné alebo čiastočné pozastavenie označenia tretej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny alebo bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie stráca účinnosť.“

5. V článku 64 sa odseky 2 a 3 nahrádzajú takto:

- „2. Ak bolo označenie tretej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny alebo ako bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie úplne alebo čiastočne pozastavené prostredníctvom delegovaného aktu prijatého podľa článku 63 ods. 1 písm. a) alebo b), členské štáty uvedenú krajinu neoznačia ako bezpečnú tretiu krajinu alebo ako bezpečnú krajinu pôvodu na vnútroštátnej úrovni.
3. Ak bolo označenie tretej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny alebo ako bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie zrušené alebo zmenené v súlade s riadnym legislatívnym postupom, členský štát môže oznámiť Komisii, že sa domnieva, že na základe zmien situácie v danej krajine táto krajina znovu spĺňa podmienky stanovené v článku 59 ods. 1 alebo článku 61.

Oznámenie musí obsahovať odôvodnené posúdenie splnenia podmienok stanovených v článku 59 ods. 1 alebo článku 61 zo strany uvedenej tretej krajiny vrátane vysvetlenia konkrétnych zmien situácie v danej tretej krajine, z dôvodu ktorých uvedená krajina znovu spĺňa uvedené podmienky. V príslušných prípadoch členský štát vo svojom oznámení uvedie určité časti územia danej tretej krajiny alebo jasne identifikovateľné kategórie osôb v danej tretej krajine, na ktoré sa vzťahuje jeho posúdenie.

Po oznámení Komisia požiada agentúru pre azyl, aby jej poskytla informácie a analýzu situácie v tretej krajine.

Ak bolo tretej krajine, ktorá bola uvedená v oznámení členského štátu, podľa článku 63 ods. 3 písm. b) zrušené označenie bezpečnej tretej krajiny alebo bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie, oznamujúci členský štát môže označiť túto tretiu krajinu ako bezpečnú tretiu krajinu alebo ako bezpečnú krajinu pôvodu na vnútroštátnej úrovni len za predpokladu, že Komisia proti tomuto označeniu nevznesie námietku.

Právo Komisie vzniesť námietku sa obmedzuje na obdobie dvoch rokov odo dňa, keď bolo označenie tejto tretej krajiny ako bezpečnej tretej krajiny alebo bezpečnej krajiny pôvodu na úrovni Únie zrušené. Akákoľvek námietka Komisie sa musí vzniesť v lehote troch mesiacov od dátumu každého oznámenia členským štátom a po náležitom preskúmaní situácie v tejto tretej krajine so zreteľom na podmienky stanovené v článku 59 ods. 1 a článku 61.

Ak sa Komisia domnieva, že podmienky stanovené v článku 59 ods. 1 alebo článku 61 sú znovu splnené, pokiaľ ide o celé územie alebo určité časti územia tretej krajiny alebo všetky alebo jasne identifikovateľné kategórie osôb v tretej krajine, ktorej sa týka oznámenie doručené podľa prvého pododseku tohto odseku, môže v súlade s riadnym legislatívnym postupom predložiť návrh na zmenu tohto nariadenia s cieľom označiť túto tretiu krajinu ako bezpečnú tretiu krajinu alebo bezpečnú krajinu pôvodu na úrovni Únie, pokiaľ ide o celé územie alebo určité časti územia danej tretej krajiny alebo pokiaľ ide všetky alebo jasne identifikovateľné kategórie osôb, pri ktorých sú uvedené podmienky splnené.“

6. V článku 78 sa v odseku 2 slovo „prílohe“ nahrádza spojením „prílohe I“.

7. Článok 79 sa mení takto:

a) v odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„Článok 59 ods. 2 a článok 61 ods. 2 a ods. 5 písm. b) tohto nariadenia sa však uplatňujú od ... [deň nadobudnutia účinnosti tohto pozmeňujúceho nariadenia], pokiaľ ide o uplatňovanie konceptu bezpečnej krajiny pôvodu v súlade s článkami 36 a 37 smernice 2013/32/EÚ a konceptu bezpečnej tretej krajiny v súlade s článkom 38 smernice 2013/32/EÚ.“;

b) v odseku 3 sa dopĺňa tento pododsek:

„Členský štát môže uplatňovať článok 42 ods. 1 písm. j) a ods. 3 písm. e) tohto nariadenia ako dôvody zrýchleného konania o posúdení žiadosti v súlade s článkom 31 ods. 8 smernice 2013/32/EÚ alebo konania vykonávaného na hraniciach alebo v tranzitných priestoroch v súlade s článkom 43 smernice 2013/32/EÚ pred 12. júnom 2026, ak na vnútroštátnej úrovni transponoval relevantné ustanovenia a implementoval osobitné postupy stanovené v uvedených článkoch pred ... [deň nadobudnutia účinnosti tohto pozmeňujúceho nariadenia] .“;

c) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. V prípade členských štátov, ktoré nie sú viazané smernicou 2013/32/EÚ, sa odkazy na ňu v odsekoch 2 a 3 tohto článku považujú za odkazy na smernicu 2005/85/ES.“

8. Príloha sa prečísluje ako „Príloha I“.

9. Text uvedený v prílohe k tomuto nariadeniu sa dopĺňa ako príloha II k nariadeniu (EÚ) 2024/1348.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Bruseli

Za Európsky parlament
predsedníčka

Za Radu
predseda/predsedníčka

PRÍLOHA

„PRÍLOHA II

Ako bezpečné krajiny pôvodu sú na úrovni Únie označené tieto tretie krajiny:

Bangladéš

Kolumbia

Egypt

India

Kosovo*

Maroko

Tunisko

---

* Týmto označením nie sú dotknuté pozície k štatútu a označenie je v súlade s rezolúciou BR OSN č. 1244/1999 a so stanoviskom Medzinárodného súdneho dvora k vyhláseniu nezávislosti Kosova.“
